

ὕπὲρ ποτε γλυκυτέρα, περιπαθεστέρα, ἐπουράνιος. Καὶ διὰ τὴν παρηγορηθῆναι, ἐδημιούργησε κόσμον ἰδανικόν. Τὸν Δάντην ἐξ ἐναντίας ὑπερηρέβυσεν ἡ εἴσο-
ρια καὶ ἡ συμφορὰ, καὶ ἡ ἀδύναμις αὐτοῦ ματεδό-
θη καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πονήματά του. Ἡ τραγικότης τῶν
στίχων, τῶν εἰκόνων, τῶν σκέψεων του, φαίνεται ἀ-
πόρροια πάλιν χαρακτηρὸς ἀκάμπτου, τὸν ὁποῖον
παροργίζει μὲν ἀλλὰ δὲν καταδαμάζει ἡ δυστυχία.
Ἡ αὐστηρότης τοῦ Μίλτωνος συγκρατᾶται διὰ τῆς
θείας μελέτης καὶ θεωρίας, ἐνῶ ἡ τοῦ Δάντη μετέχει
μανίας καὶ μισανθρωπίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ φυσιογνωμία
τῶν δύο τούτων μεγάλων ποιητῶν εἶναι ἀνάλογος
πρὸς τὸν νοῦν των. Ἰδὲ τὸν Μίλωνα· τὸ πρόσωπόν
του εἶναι γαλήνιον καὶ μεγαλοπρεπές· οἱ μακροὶ βό-
στρυχες τῆς κυρτανομένης κόμης του περικαλύπτου-
σι κεφαλὴν, ἥτις νῆα μὲν ὁμοιάζει κεφαλὴν ἀγγέλου,

αὐτὸν δὲν περιορίσθη εἰς
μόνην τοῦ ἀνδρός τὴν πλαστουργίαν· διὰ τί, ἀφοῦ
κατέβηκε τὸν οὐρανὸν δι' ἀρρένων ἀγγέλων, ἐπὶ ἡ-
λθεν αὐτῷ ὁρεῖς νὰ νεωτερίσῃ βέτων γυναῖκας ἐπὶ τῆς
γῆς· Ὡ γύναι! εὐάρεστον καὶ προσφιλὲς ἐλάττωμα
τῆς φύσεως, σὺ κατέκλυσας τὴν γῆν διὰ συμφορῶν! ἡ
τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν τούτων πρόληψιν τοῦ
Μίλτωνος δικαιολογεῖ ἄλλως ὁ δύστροπος χαρακτηρὸς
τῆς συζύγου του.

Περίεργος εἶναι ὁ γάμος του.

Ὅτε ἐσπούδαζεν εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Καν-
τοβήγίας, ἐδάνεισε, εἰς τὸν Κ. Πάουελ, Ἀγγλόν
εὐγενῆ κατοικοῦντα ἐκεῖ πλησίον, πεντακοσίας λί-
ρας, τῶν ὁποίων τὴν ἀπόδοσιν εἰς μάτην ἀνέμεινε
ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Τελειώσας τὰ μαθήματα αὐτοῦ, ἐ-
πεσκέφθη τὸν ἀφειλέτην διὰ νὰ ζητήσῃ τὰ χρή-

Μίλτων.

πρεσβύτες δὲ ἀποστόλου. Οὐδεμία δυσίρατος συ-
στολή μυῶνων μεταβάλλει τὴν εὐρυμῆαν τῶν χα-
ρακτηρῶν του· τὸ εὐρὺ μέτωπόν του, καὶ κατὰ τὴν
προδεσσηκυῖαν αὐτὴν ἡλικίαν, μένει ἀρρύτιδωτον· τὰ
ἀδρὰ χεῖλη του, διερμηνεύουσι γαλήνην ψυχῆς καὶ
μελέτην βαθεῖαν· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ του εἶναι κλειστοί,
ὡς ἂν ἦσαν ὁλως προσηλωμένοι εἰς τὴν θέαν ἄλλου
τινὸς κόσμου ἐν αὐτῷ ἀναπτυσσόμενου.

Δύσκολον εἶναι νὰ ἐννοήσωμεν σήμερον ἀκριβῶς
τὸν Μίλωνα, διότι παρ' αὐτῷ ἐπικρατεῖ τὸ ὑψη-
λευτικὸν αἰσθητικόν, ἢ μᾶλλον τὸ θερησκευτικὸν πάθος
εἰς ὑπατον βαθμὸν. Ἀκολουθῶν τὴν Γραφὴν, θεωρεῖ
τὴν γυναῖκα ὡς τὴν αὐτουργὸν τῶν ἀνθρωπίνων δυσ-
τυχημάτων. Ὁ Ἀπολωλὼς ἄρα Παράδεισος παρι-
στᾷ γνώμας καὶ εἴσεις ἄλλου αἰῶνος, πάντῃ ἀναντίας
πρὸς τὰς ἡμετέρας. Τί ἠθέλομεν εἰπῆ σήμερον ἐάν-
τις τῶν συγχρόνων ἔγραφε τὴν ἐφεξῆς περικοπὴν τοῦ
Μίλτωνος;

ματὰ του. Ὁ Κ. Πάουελ εἶχε θυγατέρα ὠραιο-
τάτην, ἀνατεθραμμένην ἀριστοκρατικῶς, καὶ ἀγα-
πῶσαν τὸν ἀνεξάρτητον καὶ ἀνειμένον βίον. Ὁ Μίλ-
των, ἀντὶ τῶν δανείων του ἐνυμφεύθη τὴν νέαν κό-
ρην τοῦ ἀφειλέτου. Οἱ χαρακτηρῆδες τῶν ὁμῶς ἦσαν
πάντῃ ἀντίθετοι· διότι ἐκεῖνη μὲν ἠγάπα τὴν μου-
σικὴν, τοὺς χοροὺς καὶ τὴν πολυτέλειαν, οὗτος δὲ
ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας συνείλησε τὸν μεμονωμένον, καὶ
μελαγχολικόν, καὶ αὐστηρὸν, καὶ εὐσεβῆ βίον. Ἐ-
νεκα τούτου ἡ Κυρία Μίλτωνος ὅπως μετὰ ταῦτα
καὶ ἡ Κυρία Βύρωνος, ἀφῆκεν ὀλίγον μετὰ τὸν γά-
μον τὸν σύζυγόν της ἐπὶ προφάσει τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ
τὸν πατέρα της καὶ δὲν ἐπέστρεψε πλέον εἰς τὴν
οἰκίαν του.

Ἡ ἐνταῦθα δημοσιευμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν Μίλ-
ωνα τυφλόν, ὑπαγορεύοντα τὸν Ἀπολωλὼτα Πα-
ράδεισον εἰς τὰς θυγατέρας του.